

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA

I Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z języka polskiego

(stworzone na podstawie *Programu Między nami. Klasa 5* z uwzględnieniem wymagań ogólnych podstawy programowej)

KLASA V, I. półrocze

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie opanował wiadomości i umiejętności koniecznych, czyli na ocenę dopuszczającą.

Temat lekcji	Ocena dopuszczająca Uczeń:	Ocena dostateczna Uczeń potrafi to, co na ocenę dopuszczającą, oraz:	Ocena dobra Uczeń potrafi to, co na ocenę dostateczną, oraz:	Ocena bardzo dobra Uczeń potrafi to, co na ocenę dobrą, oraz:	Ocena celująca Uczeń potrafi to, co na ocenę bardzo dobrą, oraz:
Chcemy wiedzieć więcej	odczytuje sytuację przedstawioną na rysunku: czynności postaci, cel spotkania	określa czynniki pomagające i utrudniające odbiór informacji	uczestniczy w rozmowie na temat zachowania się w określonej sytuacji	redaguje pytania, wykorzystując podane słownictwo	formułuje zasady zachowania się
Na dobry początek – Jan Lechoń „Preludium”	określa nastrój wypowiedzi poetyckiej	nazywa przeżycia osoby mówiącej	wyjaśnia sposób wyrażania przeżyć osoby mówiącej	wyraża swoje zdanie	wnioskuję o znaczeniu słowa, korzystając ze słownika języka polskiego

	gromadzi informacje o sytuacji lirycznej		identyfikuje apostrofę	uzasadnia własne zdanie	
Jakie tajemnice kosmosu czekają na odkrycie?	uczestniczy w rozmowie na określony temat z wykorzystaniem podanego słownictwa	formułuje pytania do podanej odpowiedzi	formułuje pytania otwarte	opisuje fotografię z wykorzystaniem podanego słownictwa	redaguje kilkodzińską wypowiedź na podany temat, wyrażając swoje zainteresowania i upodobania
Doskonalimy czytanie	czyta głośno tekst z właściwą wymową, odpowiednim tempem i głośnością	na podstawie tekstu ustala prawdziwość informacji	wyszukuje informacje na podany temat	uczestniczy w rozmowie na określony temat	redaguje kilkodzińską notatkę na podany temat
Uzasadniamy pisownię wyrazów z „ó”, „rz”, „ż”, „ch” wymiennym.	zna zasady pisowni ó, rz, ż, ch	uzasadnia pisownię wyrazów z ó, rz, ż, ch	odróżnia wyrazy z ó, rz, ż, ch wymiennym od niewymiennego	korzysta ze słownika ortograficznego	stosuje zasady pisowni ó, rz, ż, ch
Kim jest podmiot liryczny w wierszu Antoniego Wica „Noc”?	odróżnia autora od nadawcy i odbiorcy wypowiedzi lirycznej	identyfikuje osobę mówiącą (podmiot liryczny)	charakteryzuje podmiot liryczny	uczestniczy w rozmowie na podany temat	redaguje wypowiedź poetycką w roli z zastosowaniem rymów
To się zdarzyło niedaleko Rzeszowa... Pisownia wyrazów z „rz” niewymiennym.	gromadzi wyrazy z rz niewymiennym	rozpoznaje czasowniki z rz niewymiennym	rozpoznaje rzeczowniki, przymiotniki i przysłówki z rz niewymiennym	redaguje zdania z wykorzystaniem bazy	opowiada wydarzenia z wykorzystaniem

				wyrazów z rz niewymiennym	zgromadzonych wyrazów z rz niewymiennym
Wszyscy jesteśmy dziećmi gwiazd (Lucy i Stephen Hawking „Jerzy i tajny klucz do Wszechświata”)	dzieli się swoimi wrażeniami po przeczytaniu tekstu	wyjaśnia przenośny sens wypowiedzi	redaguje notatkę na temat	opisuje swoje przeżycia związane z określonym wydarzeniem	tworzy notatkę na podany temat, wykorzystując informacje z Internetu
Wyobrażenie świata w wierszu Czesława Miłosza „Przypowieść o maku”.	Gromadzi informacje o cechach gatunkowych przypowieści	Rozpoznaje obrazy poetyckie	Odczytuje przenośne znaczenie obrazów poetyckich	Dokonuje przekładu intersemiotycznego wiersza	
Dziwne spotkanie. O komiksie	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury nazywa uczucia bohaterów	charakteryzuje komiks	identyfikuje elementy graficzne komiksu informujące o uczuciach bohaterów	redaguje wypowiedź w roli bohatera komiksu z wykorzystaniem podanego słownictwa	tworzy komiks
Jak starożytni Grecy wyobrażali sobie świat?	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury rozpoznaje mit	cytuje fragment tekstu	wyjaśnia przyczyny różnic w wierzeniach starożytnych	tworzy notatkę słowno-graficzną na podany temat	syntetyzuje informacje o powstaniu świata na podstawie mitologii starożytnych ludów

Jak Bóg stworzył świat	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury czyta głośno tekst, dążąc do wywołania odpowiedniego nastroju u odbiorcy	wyszukuje w tekście potrzebne informacje	określa etapy tworzenia świata na podstawie opowieści biblijnej	Redaguje opis krajobrazu i emocji w roli postaci	Dokonuje przekładu intersemiotycznego tekstu
O stworzeniu człowieka w tekście biblijnym i na XIV-wiecznej ilustracji.	rozumie swoistość tekstów przynależnych do literatury, sztuk plastycznych	przyporządkowuje ilustracje odpowiednim fragmentom/wersetom tekstu	porównuje teksty kultury	gromadzi czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki do opisu sytuacji przedstawionej na ikonografii	redaguje opis ilustracji według schematu
Jak rozumiem wiersz Jana Twardowskiego „Który stwarzasz jagody”?	charakteryzuje adresata wypowiedzi	wyjaśnia przerośnięty sens wypowiedzi	uczestniczy w rozmowie na podany temat	dyskutuje na temat wymowy utworu poetyckiego przedstawia głosową interpretację utworu	redaguje opowiadanie o określonym tytule
Mityczna historia Demeter i Kory w utworze przeznaczonym do wystawienia na scenie.	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury	wyodrębnia części dramatu: akt, scenę, dialog, monolog	uzupełnia szczegółowy plan wydarzeń	Odróżnia tekst główny od pobocznego (didaskalia)	dokonuje przekładu tekstu dramatu na pantomimę

Mit o Demeter i Korze w sztuce teatralnej	czyta głośno partie dialogowe dramatu z podziałem na role	wymienia bohaterów utworu			
Bogowie kontra ludzie w micie o Prometeuszu.	nadaje tytuły ilustracjom	formułuje opinię o postaci w wykorzystaniem podanego słownictwa	tworzy plan zdarzeń	redaguje notatkę informacyjną do słownika postaci mitologicznych	redaguje wypowiedź w określonej intencji: oskarżenie, pochwałę
Co wiemy o rzeczowniku? Rzeczowniki własne i pospolite, konkretne i abstrakcyjne	rozpoznaje rzeczownik	świadomie używa rzeczowników nazywających ludzi, zwierzęta, przedmioty, rośliny i zjawiska	określa funkcje rzeczownika w tekście	odróżnia rzeczowniki własne od pospolitych odróżnia rzeczowniki konkretne od abstrakcyjnych	stosuje rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne w wypowiedzi
Jak wygląda pałac władcy mórz? Piszemy list w imieniu Amfitryty.	opisuje pomieszczenie i krajobraz tworzy związki wyrazowe do opisu	gromadzi informacje o bohaterze gromadzi określenia rzeczowników do opisu pomieszczenia i krajobrazu	wie, jakie elementy powinny się znaleźć w zaproszeniu oraz liście	redaguje zaproszenie z wykorzystaniem informacji o bohaterach, miejscu, czasie i celu	Wprowadza do listu prywatnego opis pomieszczenia i krajobrazu
pracujemy ze słownikiem wyrazów	wie, czym jest synonim	wie, jak zbudowany jest słownik wyrazów bliskoznacznych	uczestniczy w rozmowie nt. tego, dlaczego warto	korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych (synonimów)	eliminuje powtórzenia w tekście, wykorzystując

			korzystać ze słownika synonimów		informacje z hasła słownikowego
Tworzymy komiksową wersję mitu o Heliosie i Faetonie.	redaguje ramowy plan wydarzeń	redaguje wypowiedzi bohaterów	ilustruje wydarzenia	korzysta z różnych źródeł informacji na temat imion bogów w starożytnych mitologiach, np. rzymskiej, japońskiej, skandynawskiej	tworzy komiks redaguje zapowiedź wydawniczą, uzupełniając tekst
Przypomnienie wiadomości o odmianie rzeczownika. Temat i końcówka fleksyjna rzeczownika. Pisownia „nie” z rzeczownikami.	rozpoznaje rzeczowniki w tekście odmienia rzeczowniki przez przypadki rozpoznaje rzeczowniki z przeczeniem nie	określa formę gramatyczną rzeczowników (przypadek, liczbę, rodzaj) uzupełnia tekst rzeczownikami w określonej formie gramatycznej stosuje odpowiednią formę gramatyczną rzeczowników	oddziela temat od końcówki fleksyjnej rozpoznaje końcówkę zerową podaje tematy oboczne podaje oboczności tematu w odmianie wyrazów	stosuje zasady pisowni rzeczowników z przeczeniem nie	korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny

„Kto z kim przestaje, takim się staje” – poetycka charakterystyka bohaterów wiersza Juliana Tuwima „Dwa wiatry”. Nagrywamy swoje recytacje. Konkurs	opisuje zachowanie bohaterów wiersza rozpoznaje opis	nazywa cechy bohaterów wiersza	rozpoznaje obrazy poetyckie nadaje tytuł obrazom poetyckim	nazywa środki artystyczne tworzące obraz poetycki rozumie przesłanie przysłów	omawia głosową interpretację wiersza wygłasza z pamięci tekst, ze zrozumieniem oraz odpowiednią intonacją, dykcją, właściwym akcentowaniem, z odpowiednim napięciem emocjonalnym i z następstwem pauz
W studiu telewizyjnym.	ogląda program telewizyjny	nazywa czynności prezentera telewizyjnego	omawia zachowanie prezentera telewizyjnego notuje czasowniki użyte przez prezentera telewizyjnego	redaguje tekst w roli prezentera z wykorzystaniem podanego słownictwa	wygłasza z pamięci tekst, ze zrozumieniem oraz z odpowiednią intonacją, dykcją, właściwym akcentowaniem, odpowiednim napięciem emocjonalnym i z następstwem pauz
Przypomnienie wiadomości o przymiotniku.	rozpoznaje przymiotniki	gromadzi przymiotniki wraz z wyrazami określonymi	klasyfikuje przymiotniki według cech i właściwości	określa formę gramatyczną przymiotników w związku z rzeczownikiem	poprawia błędy gramatyczne związku przymiotnika z rzeczownikiem w tekście

		tworzy związki przymiotnika z wyrazami określanymi nazywa części mowy określane przez przymiotnik		odmienia przymiotnik przez przypadki, liczby i rodzaj	określa funkcje przymiotników w tekście
O dwóch słońcach w wierszu Józefa Ratajczaka	cytuje fragmenty dotyczące bohatera wiersza	rozpoznaje ożywienie określa funkcję środków stylistycznych	wyodrębnia obrazy poetyckie	analizuje budowę obrazów poetyckich	redaguje dialog między bohaterami wiersza
Opisujemy obraz Vincenta van Gogha pt. „Słoneczniki	nazywa swoje odczucia wywołane oglądem dzieła	określa temat obrazu	dokonuje selekcji informacji	wnioskuję o genezie dzieła na podstawie informacji biograficznych	redaguje opis obrazu według wskazówek
Czego pragnie i o czym marzy deszcz? Rozpoznajemy uosobienie.	cytuje fragmenty opisujące bohatera wiersza cytuje fragmenty charakteryzujące bohatera wiersza	redaguje wypowiedź w roli bohatera o jego pragnieniach i marzeniach, stosując czasowniki w 1 os. l. pojedynczej redaguje dialog	rozpoznaje epitet i określa jego funkcje w tekście rozpoznaje porównanie i określa jego funkcje w tekście	uzasadnia zastosowanie uosobienia w wierszu	uzupełnia notatkę na temat wiersz

			rozpoznaje uosobienie i określa jego funkcje w tekście		
Na czym polega stopniowanie przymiotników? Niewygodna i nie najbezpieczniejsza podróż. Pisownia „nie” z przymiotnikami.	zna sposoby stopniowania przymiotników: stopniowanie regularne, nieregularne, opisowe	tworzy stopień wyższy i najwyższy od stopnia równego stopniuje przymiotniki	odróżnia przymiotniki, które się stopniują, od niepodlegających stopniowaniu wnioskuje na podstawie obserwacji przykładów o zasadzie pisowni nie z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	stosuje zasady pisowni nie z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	opisuje zdjęcie, stosując przymiotniki w różnych stopniach
Redagujemy tekst do gazety codziennej.	opisuje elementy świata przedstawionego	rozpoznaje w narracji opis zjawiska przyrody	porządkuje plan wydarzeń	redaguje artykuł prasowy – relację z przebiegu zjawiska atmosferycznego według schematu, stosując słownictwo określające następstwo czasu	zna zasady dotyczące cytowania wypowiedzi

Jak została opisana burza we fragmencie „Pana Tadeusza” Adama Mickiewicza	porządkuje punkty planu tekstu wyodrębnia w tekście części zgodnie z planem tekstu	opowiada przebieg zjawiska atmosferycznego z wykorzystaniem podanego słownictwa	rozpoznaje fragmenty oddziałujące na zmysły wzroku, słuchu, dotyku	analizuje poetycki opis zjawiska atmosferycznego	interpretuje głosowo utwór poetycki, oddając intonacją i barwą głosu nastrój towarzyszący zdarzeniom
Mamy wspólne cele...	identyfikuje osobę mówiącą w wierszu	redaguje wypowiedź na podany temat w 1. os. liczby mnogiej czasu przeszłego	wyjaśnia obrazy poetyckie	charakteryzuje podmiot zbiorowy jako rodzaj podmiotu lirycznego	opowiada w imieniu grupy powiązanej wspólnymi dążeniami, emocjami, przekonaniem o wydarzeniu
Ile? Który z kolei? Używamy liczebników. Nietrudna sztuka pisowni „nie” z liczebnikiem.	rozpoznaje liczebniki	odróżnia liczebniki główne od porządkowych	tworzy związki liczebników głównych z rzeczownikami przekształca związki liczebników głównych z rzeczownikami w związki liczebników porządkowych z rzeczownikami	zapisuje słownie liczebniki odmienia przez przypadki liczebniki główne i porządkowe zgodnie z zasadami pisze część nie z liczebnikami, przysłówkami, przymiotnikami, rzeczownikami	zna wyjątki od zasady pisowni nie z liczebnikami

Początek niezwykle podróży Fileasa Fogg. Jak Fileas Fogg wyruszył w podróż dookoła świata?	określa elementy świata przedstawionego (bohaterów, czas, miejsce, wydarzenia)	nazywa uczucia bohatera określa intencje wypowiedzi, uwzględniając znaki interpunkcyjne: wykrzyknik, znak zapytania, wielokropek	uzupełnia plan wydarzeń dziennika	wie, jakie są elementy charakterystyczne dla dziennika	redaguje fragment dziennika w roli bohatera
Pracujemy ze słownikiem poprawnej polszczyzny	wie, jakie informacje można znaleźć w słowniku poprawnej polszczyzny	stosuje odpowiednią formę gramatyczną wyrazów, korzystając ze słownika poprawnej polszczyzny	redaguje kartkę pocztową (lub e-mail) z użyciem wyrazów we wskazanych formach	korzysta z informacji zawartych w słowniku poprawnej polszczyzny	
Co w swoim pamiętniku napisałby Robert?	porządkuje plan tekstu	poszczególnym punktom planu przyporządkowuje właściwy fragment tekstu cytuje fragmenty informujące o wydarzeniach i uczuciach bohatera	nazywa uczucia bohatera, korzystając ze słownika synonimów	odróżnia dziennik od pamiętnika	redaguje fragment pamiętnika w roli bohatera czyta głośno tekst z odpowiednią intonacją i natężeniem głosu, oddając nastrój i uczucia bohatera

Co wiemy o czasowniku? O „nie”, które zawsze trzymano na dystans, i o trzech zdrajcach. Pisownia cząstki „nie” z czasownikami.	rozpoznaje czasowniki w tekście stosuje odpowiednie formy gramatyczne czasowników	określa formy gramatyczne czasowników: osobę, liczbę, rodzaj, czas	wśród form nieosobowych czasownika rozróżnia bezokoliczniki i formy zakończone na -no, -to	tworzy od bezokoliczników nieosobowe formy zakończone na -no, -to	przeczenie nie z czasownikami pisze rozdzielnie stosuje zasady pisowni nie z różnymi częściami mowy
Kto opowiada o porwaniu Stasia i Nel? *Cykl lekcji poświęconych lekturze obowiązkowej.	nazywa swoje wrażenia po lekturze tekstu z wykorzystaniem podanego słownictwa	przedstawia sytuację ukazaną w utworze gromadzi informacje o bohaterze	redaguje plan zdarzeń	charakteryzuje narratora trzecioosobowego i wszechwiedzącego	redaguje opowiadanie z narratorem trzecioosobowym i wszechwiedzącym
Poznajemy mit o Heraklesie. Dlaczego Herakles to heros?	zna mit o Heraklesie	omawia cechy, motywację i przyczyny działań bohatera	uzasadnia swoje zdanie w dyskusji	tworzy zwięzłą notatkę o czynach bohatera redaguje uzasadnienie decyzji nagrodzenia bohatera	redaguje uzasadnienie decyzji nagrodzenia bohatera dyskutuje na temat postaci mitycznej w kontekście współczesnych czasów

Informujemy, nakłaniamy, wyrażamy wątpliwości – tryby czasownika Pisownia ruchomych części trybu przypuszczającego.	rozpoznaje tryb oznajmujący, rozkazujący i przypuszczający czasowników	stosuje czasowniki w trybie oznajmującym, rozkazującym i przypuszczającym	stosuje zasady pisowni łącznej z osobowymi formami czasownika stosuje zasady pisowni rozłącznej z bezokolicznikiem, wyrazami typu można, trzeba, warto oraz bezosobowymi formami czasownika zakończonymi na -no, -to	redaguje dialog z wykorzystaniem czasowników we wskazanych formach redaguje wypowiedź bohatera, wyrażając życzenie w trybie rozkazującym redaguje wypowiedź, wyrażając potrzebę w trybie przypuszczającym	sprawdza w odpowiednich źródłach poprawność formy czasowników
Pokonać własne słabości – Marek Kamiński „Razem na bieguny”.	omawia elementy świata przedstawionego identyfikuje dziennik	odwołuje się do własnych obserwacji i doświadczeń poszukuje informacji na podany temat	tworzy notatkę	analizuje w dyskusji czynniki ułatwiające i utrudniające osiągnięcie celu ocenia bohatera	Redaguje fragment dziennika w roli uczestnika wyprawy

Życie podróżami – Zofia Beszczyńska „podróże”	określa temat wiersza	rozpoznaje osobę mówiącą w utworze- bohatera wiersza	poszukuje informacji na podany temat	uzupełnia notatkę na podstawie wiersza	redaguje dziennik w imieniu bohatera lirycznego
Wędrownia na szczyt w wierszu Ludmiły Marjańskiej „Słońce – gorąca gwiazda”.	określa temat wiersza	opisuje sytuację bohaterów utworu	omawia związek tytułu wiersza z jego treścią	w roli postaci przedstawionej na fotografii opisuje krajobraz, swoje odczucia i myśli	redaguje kilkunastokrotnie wypowiedź
Opowieść o człowieku, który uwierzył mitom – C.W. Ceram „Bajka o biednym chłopcu, który znalazł skarb	porządkuje na osi czasu fakty z życia postaci historycznej	rozmawia na temat oceny postaci historycznej	analizuje sytuację umożliwiającą realizację marzeń	określa cechy notatki biograficznej wyszukuje w dostępnych źródłach informacje na dany temat	redaguje notatkę biograficzną o postaci historycznej
Gdyby nie gniew Posejdona... – opowiadamy mit o tulaczce Odyseusza	uzupełnia etapy podróży bohatera	wyodrębnia wątek identyfikuje utwór jako jednowątkowy lub wielowątkowy	omawia akcję	przedstawia wydarzenia w ciągu przyczynowo-skutkowym	redaguje relację z wydarzeń w roli bohatera według instrukcji

O czynnościach zakończonych i niezakończonych. Poznajemy czasowniki dokonane i niedokonane.	wyróżnia w tekście czasowniki; określa ich czas	odróżnia czasowniki dokonane od czasowników niedokonanych	określa formy gramatyczne czasowników dokonanych i niedokonanych	tworzy czasowniki dokonane i niedokonane od bezokoliczników	
Jak, gdzie, kiedy, czyli co słyhać u Wiktora	rozpoznaje przysłówki jako nieodmienną część mowy zadaje pytania o przysłówki	tworzy związki przysłówka z czasownikiem do opisu sytuacji przedstawionej na rysunku	stopniuje przysłówki rozpoznaje przysłówki niepodlegające stopniowaniu zna zasady dotyczące pisowni partykuły nie z przysłówkami	stosuje zasady pisowni łącznej nie z przysłówkami pochodzącymi od przymiotników w stopniu równym stosuje zasady pisowni rozdzielnej nie z przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym oraz ni podlegającymi stopniowaniu	redaguje dialog z zastosowaniem przysłówków z przeczeniem nie
O drodze, co nie ma końca – interpretujemy wiersz Joanny Kulmowej.	określa temat utworu omawia związek tytułu z treścią wiersza	uzasadnia użycie formy rozkazującej czasowników	identyfikuje podmiot zbiorowy wyjaśnia związki frazeologiczne	wyszukuje informacje w tekście	opisuje drogę

		analizuje celowość zastosowania powtórzeń oraz wielkiej litery w pisowni rzeczowników pospolitych	objaśnia przerośnię znaczenia obrazu poetyckiego	gromadzi informacje dotyczące osoby mówiącej w wierszu gromadzi określenia do opisu drogi przedstawionej w utworze	
Zaimek, czyli ten, który lubi zastępować.	rozpoznaje zaimek w tekście	wprowadza zaimki do tekstu w zamian za rzeczownik, przymiotnik, liczebnik, przysłówki	zadaje pytania o zaimek	rozróżnia typy zaimków	unika powtórzeń, stosując zaimki
Jaki kolor ma nastrój? Kazimierz Śladowski „Zieleń”.	opisuje wrażenia po lekturze wiersza z wykorzystaniem podanego słownictwa	określa nastrój wiersza wyjaśnia znaczenie przerośnię związków wyrazowych odróżnia związki wyrazowe o znaczeniu dosłownym od związków o znaczeniu przerośnym	rozpoznaje powtórzenie jako środek stylistyczny w wierszu	określa funkcję powtórzenia w tekście	oddaje nastrój wiersza, czytając utwór na głos

Odmieniamy zaimki	wskazuje zaimek zastępuje zaimek odpowiednią częścią mowy	odróżnia zaimki odmieniające się od nieodmieniających	określa formę gramatyczną zaimków	stosuje formy dłuższe zgodnie z zasadami	używa poprawnych form zaimków
Jak napisać list oficjalny?	określa sytuację komunikacyjną	określa nadawcę, adresata, cel i temat listu	rozpoznaje elementy listu oficjalnego	redaguje list oficjalny	formułując dłuższą wypowiedź stosuje zwroty grzecznościowe oraz synonimy
Przyimek – mały zarządca.	rozpoznaje przyimek jako niesamodzielną część mowy określającą relację i dotyczącą miejsca, czasu rozpoznaje przyimek w wyrażeniu przyimkowym	określa przypadek rzeczowników w związku z przyimkiem tworzy związki rzeczowników z przyimkami	uzupełnia tekst wyrażeniami przyimkowymi łączy przyimki z rzeczownikiem w odpowiednim przypadku	stosuje zasady pisowni rozdzielnej przyimków poprawnie zapisuje przyimki powstałe z połączenia kilku wyrazów używa wyrażeń przyimkowych określających stosunki przestrzenne	redaguje tekst z wyrażeniami przyimkowymi

W trosce o wspólne dobro.	odczytuje myśl główną plakatu	uczestniczy w rozmowie	opisuje plakat	redaguje kilkuzdaniową wypowiedź syntetyzującą informacje	tworzy pracę graficzną na dany temat
O częściach mowy, które nie zmieniają swoich form.	rozpoznaje w tekście wykrzyknik jako nieodmienną część mowy rozpoznaje w tekście partykułę jako nieodmienną i niesamodzielną część mowy	odróżnia wyrazy wyrażające uczucia mówiącego od wyrazów służących do zawołania kogoś lub naśladowania dźwięków	określa funkcję partykuły w tekście	rozpoznaje pytanie, przeczenie, przypuszczenie, potwierdzenie, polecenie, wzmocnienie sensu wypowiedzi	Rozpoznaje pytanie, przeczenie, przypuszczenie, potwierdzenie, polecenie, wzmocnienie sensu wypowiedz

Klasa V, II. półrocze

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie opanował wiadomości i umiejętności koniecznych, czyli na ocenę dopuszczającą.

Temat lekcji	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
	Uczeń:	Uczeń potrafi to, co na ocenę dopuszczającą, oraz:	Uczeń potrafi to, co na ocenę dostateczną, oraz:	Uczeń potrafi to, co na ocenę dobrą, oraz:	Uczeń potrafi to, co na ocenę bardzo dobrą, oraz:
Jak się zachować? Plansza Świat ludzkich spraw	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru podaje przykłady pozytywnych zachowań wobec innych, wykorzystując podane słownictwo	określa zachowania i uczucia postaci na rysunku konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami	podaje przykłady sytuacji z własnego doświadczenia podobne do sytuacji przedstawionych na planszy odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury	podaje przykłady sytuacji z własnego doświadczenia podobne do sytuacji w tekście kultury
Zdarzenie, wątek, akcja, fabuła. Dlaczego „Loteria”? Olga Tokarczuk Loteria	wyszukuje w tekście informacje wyodrębnia elementy świata przedstawionego: czas, miejsce, bohaterów, wydarzenia	wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów korzysta z informacji zawartych w słowniku języka polskiego	dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi (tytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie; akapity) omawia akcję, wyodrębnia wątki i wydarzenia opowiada fragment akcji	wyjaśnia przenośne znaczenie tytułu baśni oraz jego związek z treścią utworu	odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury

		tworzy kilkudzaniową wypowiedź	uzupełnia schemat akcji odróżnia fabułę od akcji		
Co przyniosło szczęście dwóm wampirom? Wyrazy naśladujące dźwięki. Tadeusz Baranowski Pieniądze szczęścia nie dają (fragm. komiksu Bezdomne wampiry. Komiksy z lat 1985–2009)	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury identyfikuje wyrazy dźwiękonaśladowcze tworzy spójne teksty na tematy poruszane na lekcjach opisuje wygląd postaci	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru korzystając ze słownika języka polskiego, uzupełnia wniosek zapisuje wyrazy dźwiękonaśladowcze tworzy kilkudzaniową wypowiedź	rozpoznaje w tekście literackim wyraz dźwiękonaśladowczy i objaśnia jego rolę	tworzy spójne teksty na tematy poruszane na lekcjach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	dostrzega swoistość artystyczną dzieła
Rozmawiamy o wyspach odkrytych i nieodkrytych Anna Kamieńska Są takie wyspy (fragm.)	odpowiada na pytania dotyczące treści tekstu uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych,	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście notuje	odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych, mówi na temat; prezentuje własne zdanie i uzasadnia je	interpretuje tekst i wypowiedź kolegi opowiada w roli	
Dla tych, którzy poszukują piękna... – Leopold Staff „Czucie niewinne” Leopold Staff Czucie niewinne	odbiera teksty kultury tworzy wypowiedzi pisemne cytuje	odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym tworzy wypowiedzi pisemne w następujących formach gatunkowych: opowiadanie	określa uczucia osoby mówiącej określa rolę powtórzeń w wierszu pisze wskazówki (dla poszukujących piękna)	odeczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury redaguje opowiadanie według instrukcji	identyfikuje wartość – piękno

Ewa Nowak Pajązek na rowerze	rozpoznaje w tekście opis wyglądu rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi dzieli się wrażeniami na temat lektury	wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio rozpoznaje w tekście opis wyglądu wymienia elementy świata przedstawionego omawia rodzinne relacje bohaterów powieści charakteryzuje i ocenia bohaterów	wyróżnia w tekście opis zachowania i nazwy cech postaci nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje) omawia akcję, wyodrębnia wątki i wydarzenia stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ graficzny zgodny z wymogami danej formy gatunkowej (w tym wydziela akapity)	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury	formułuje wnioski na temat relacji między bohaterami powieści
O źródle, z którego im więcej się weźmie wody, tym więcej jej napływa. Henryk Sienkiewicz Bajka	wyodrębnia elementy świata przedstawionego: czas, miejsce, bohaterowie, wydarzenia identyfikuje baśń –	identyfikuje wypowiedź jako tekst literacki odczytuje podobieństwa między baśniami	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym identyfikuje cechy baśni w utworze	odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury podaje przykłady zachowań świadczących o dobroci człowieka	wyjaśnia sens wartości, o których mowa w baśni porównuje z innymi tekstami kultury dostosowuje sposób wyrażania się do oficjalnej i nieoficjalnej sytuacji komunikacyjnej oraz do zamierzonego celu –

„Pechowo” schwytni skarżą się królowi Salomonowi. Pisownia wyrazów z rz, ż, ch, h „Król Salomon i więźniowie”. Pisownia wyrazów z rz, ż, ch, h – inne reguły	uzasadnia pisownię wyrazów z rz, ż, ch, h, korzystając z reguł ortograficznych	zna wyjątki w pisowni wyrazów z rz, ż, ch, h uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru ,	tworzy spójne teksty na tematy poruszane na lekcjach pisze poprawnie pod względem ortograficznym, w tym w razie potrzeby wykorzystuje wiedzę o: wymianie głosek w wyrazach pokrewnych oraz w tematach fleksyjnych wyrazów odmiennych	redaguje opowiadanie z wyrazami z rz, ż, ch, h	korzysta ze słowników
Różnie rozumiane szczęście. Co tworzy rytm utworu? Ballada o szczęściu słowa i muzyka: siostra Magdalena Nazaretanka	określa temat i główną myśl tekstu rozpoznaje: wers, zwrotkę (strofę), rym, rytm	określa główną myśl wiersza określa rytm: liczbę strof, sylab w wersie, wyróżnia rymujące się wyrazy tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach	wyróżnia opinie bohaterów (lirycznych] tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	rozwija wypowiedź bohatera (lirycznego)	korzysta ze słownika synonimów
Jaki utwór nazywamy bajką? Czas na bajkę. Kruk i lis, s. 204; Adam Mickiewicz Lis i koziel, s. 205; Ezop Lew i wdzięczna mysz; Trzcina i oliwka	rozwija sprawność uważnego słuchania, czytania głośnego i cichego oraz umiejętność rozumienia znaczeń dosłownych i prostych znaczeń przenośnych układa zdania z podanych wyrazów	identyfikuje wypowiedź jako tekst literacki słucha z uwagą podaje cechy kojarzone z gatunkami zwierząt redaguje opowiadanie według podanych dyspozycji	wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio (ukryte) identyfikuje bajkę formułuje morał bajki odróżnia wiersz od prozy stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ	odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury zdobywa świadomość języka	objaśnia morał bajki oraz samodzielnie formułuje przesłanie baśni czytając głośno, wyraziście, przekazuje intencję tekstu, właściwie akcentuje wyrazy, wprowadza pauzę, stosuje odpowiednią intonację

			graficzny zgodny z wymogami danej formy gatunkowej (w tym wydziela akapity)		
Oznajmić, zapytać, rozkazać. „Spotkanie z przyjaciółmi”. Wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące	zdobywa świadomość języka układa zdania z podanych wyrazów poprawnie używa znaków interpunkcyjnych: kropki, przecinka, znaku zapytania, znaku wykrzyknika	zdobywa świadomość języka jako wartościowego i wielofunkcyjnego narzędzia komunikacji rozróżnia i poprawnie zapisuje zdania oznajmujące, pytające i rozkazujące redaguje dialog	identyfikuje wypowiedzenie: oznajmujące, pytające, rozkazujące, wyjaśnia ich funkcje czyta z uwzględnieniem znaków interpunkcyjnych	stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ graficzny zgodny z wymogami danej formy gatunkowej (w tym wydziela akapity)	przekształca wypowiedzenia, stosując tryb przypuszczający
Co o sobie i o swojej rodzinie pisze Dorota? Anna Kamieńska Dom (fragm. książki Dom w domu. Pamiętnik dziesięciolatki)	identyfikuje nadawcę wypowiedzi (narratora) określa narratora opowiadania i czas wydarzeń odczytuje nadawcę i odbiorcę w wiersz	odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od informacji drugorzędnych tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach	określa narratora opowiadania i czas wydarzeń tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	przedstawia bohaterów z użyciem nazw pokrewieństwa dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi	redaguje dialog, używając nazw uczuć
Kto, dla kogo i o czym śpiewa kołysankę? Agnieszka Osiecka, Seweryn Krajewski Kołysanka dla Okruszka	identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi rozpoznaje w tekście literackim porównanie	odczytuje nadawcę i odbiorcę w wierszu identyfikuje zdrobnienia i określa ich rolę w wierszu identyfikuje porównania	nazywa uczucia osoby mówiącej układa zdania z wyrazami należącymi do jednej rodziny wyrazów przedstawia adresata wiersza	tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	

Co różni zdanie od równoważnika zdania? „Wyjdźcie do kina”. Zdanie i równoważnik zdania	odróżnia zdania od równoważników zdania	identyfikuje czasowniki osobowe – orzeczenia w zdaniach uzupełnia dialog, świadomie budując zdania	rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze, równoważniki zdań	rozpoznaje podstawowe funkcje składniowe wyrazów użytych w wypowiedziach (orzeczenie)	świadomie posługuje się różnymi formami językowymi
Jak zbudować Kupścia? Instrukcja. Radomila Birkenmajer-Walczy Kupść (fragm. książki Ciotka, my i reszta świata)	formułuje pytania do tekstu	określa związek motta z treścią tekstu	redaguje instrukcję, świadomie stosując równoważniki zdania dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi	tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	
Kilka słów o zdrowym odżywianiu. Jak walczyć z przyzwyczajeniami? Zdrowe przepisy na małe desery. Krystyna Drzewiecka Dieta cud, w domu głód (fragm. książki Nowe przygody Piątki z Zakątką	wyjaśnia znaczenie przysłówia odpowiada na pytania do tekstu konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami	porównuje informacje z tekstu literackiego i informacyjnego wnioskuje o przyczynach postępowania bohatera redaguje przepis kulinarny redaguje zakończenie tekstu	dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi (wstęp, rozwinięcie, zakończenie) tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach - związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury	operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych
Ile orzeczeń ma zdanie pojedyncze, a ile – zdanie złożone? Jaką funkcję	rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i złożone tworzy zdania złożone ze zdań pojedynczych	tworzy zdania złożone ze zdań pojedynczych z wykorzystaniem spójników	przekształca zdania złożone w pojedyncze i odwrotnie poprawnie używa znaków interpunkcyjnych	rozdziela zdania pojedyncze i zdania złożone spójnikowe i bezspójnikowe	stosuje poprawną interpunkcję w zdaniu złożonym

W roli dziennikarzy. Informacje, wiadomości, relacje	wyszukuje w tekście informacje ważne rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi	tworzy plan tekstu redaguje streszczenie odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od informacji drugorzędnych uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych, mówi na temat	stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ graficzny zgodny z wymogami danej formy gatunkowej identyfikuje wypowiedź jako tekst informacyjny, reklamowy	przekształca tekst, usuwając /zastępując słownictwo szczegółowe słownictwem o znaczeniu ogólnym tworzy wypowiedź o charakterze informacyjnym	włącza opinie do tekstu informacyjnego
Wiadomości z Koryntu. Sąd nad Syzyfem. Jan Parandowski Syzyf (fragm. książki Mitologia. Wierzenia i podania Greków i Rzymian)	omawia akcję, wyodrębnia wątki i wydarzenia wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście wyraża swój stosunek do postaci zna mit o Syzyfie	charakteryzuje i ocenia bohaterów odróżnia fakty od opinii	określa miejsce wydarzeń wyodrębnia postaci, wydarzenia wyodrębnia opis ocenia postać literacką (mitologiczną)	włącza opinie do tekstu informacyjnego tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	dostosowuje sposób wyrażania się do oficjalnej i nieoficjalnej sytuacji komunikacyjnej oraz do zamierzonego celu
Komu i dlaczego – według starożytnych Greków – udało się sprowadzić nieszczęścia i śmierć na ludzi? Wanda Markowska Puszka Pandory (fragm.)	zna mit o Prometeuszu	omawia akcję, wyodrębnia wątki i wydarzenia konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami	tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury tworzy inne zakończenie mitu	opowiada wątek mitu redaguje wypowiedź z perspektywy bohatera wyjaśnia sens przenośny powiedzenia życie stanęło na głowie

książki Mity Greków i Rzymian)			uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych, mówi na temat; prezentuje własne zdanie i uzasadnia je		
Jeśli zdarzenia ułożą się inaczej, niż zakładaliśmy... Marcin Szczygielski Za niebieskimi drzwiami (fragm.)	wyodrębnia wydarzenia omawia akcję, wyodrębnia wydarzenia charakteryzuje i ocenia bohaterów	nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje) odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym	konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami tworzy spójne teksty na tematy związane z poznanymi tekstami kultury	wyodrębnia wydarzenia nazywa swoje wrażenia, uczucia w związku z tekstem cytuje dyskutuje	charakteryzuje bohatera, w tym określając cechy osobowości układa wypowiedź na temat wrażeń czytelniczych z wykorzystaniem podanego słownictwa
Czego pragnie Juniper Berry? Rozmawiamy o samotności. M.P. Kozłowsky Juniper Berry	nazywa uczucia, o których mowa w tekście	nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje) redaguje list w roli bohaterki	dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi	stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ graficzny zgodny z wymogami danej formy gatunkowej (w tym wydziela akapity)	odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury
Czym różni się zdanie pojedyncze rozwinięte od zdania nierozwiniętego ? „Z dodatkowymi informacjami i bez nich”. Zdanie pojedyncze rozwinięte i nierozwinięte	identyfikuje orzeczenia i podmioty	rozpoznaje podstawowe funkcje składniowe wyrazów użytych w wypowiedziach (podmiot, orzeczenie) poprawnie używa znaków interpunkcyjnych: kropki, przecinka	rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze nierozwinięte i rozwinięte stosuje w zdaniach reguły interpunkcyjne	rozbudowuje zdania nierozwinięte określeniami podmiotu i orzeczenia	

Co się zdarzyło na ulicy Pachnących Bzów. Małgorzata Strękowska-Zaremba To nie było... (fragm. książki Złodzieje snów)	wyraża swój stosunek do postaci tworzy spójne teksty na tematy	dostrzega swoistość artystyczną dzieła określa elementy świata przedstawionego: czas, miejsce, postaci, wydarzenia	rozpoznaje w tekście literackim przenośnię określa przyczyny i skutki wydarzeń określa reakcje, przeżycia bohaterów tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi wyjaśnia znaczenie frazeologizmów z rzeczownikiem bajka wyjaśnia znaczenie uosobienia przedmiotów	redaguje pozytywne zakończenie opowiadania
Świat wirtualny a rzeczywistość. Tekst literacki a tekst użytkowy Dorota Suwalska W komputerowym świecie, s. 255; Anna Jasińska Uzależnieni od komputera	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury odróżnia zawarte w tekście charakteryzuje i ocenia bohaterów	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od informacji drugorzędnych	odczytuje ważne informacje z tekstu informacyjnego wnioskuje o przyczynach i skutkach postępowania bohatera odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym opisuje tryb życia dla bohatera	porównuje tekst literacki z użytkowym wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście wyjaśnia sens głównej myśli opowiadania zawartej w wypowiedzi bohaterki	świadomie posługuje się różnymi formami językowymi opracowuje plakat na temat uzależnienia od komputera
Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość mieszkańców domu dziecka z utworu Ewy Lipskiej. Dom dziecka = dom? Ewa Lipska Dom Dziecka	określa temat i główną myśl tekstu	wyjaśnia zastosowanie wyróżnień graficznych w wierszu rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi	wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje)	opisuje rzeczywistość przedstawioną w wierszu rozpoznaje w tekście literackim przenośnię i objaśnia jej rolę rozwija umiejętność wypowiadania się w	poznaje specyfikę literackich i pozaliterackich sposobów wypowiedzi artystycznej; w kontakcie z dziełami kultury kształtuje hierarchię wartości, swoją wrażliwość

				mowie i w piśmie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami kultur	podaje propozycje rozwiązania problemu
Jak uniknąć piekła na ziemi? Mieczysław Maliński O diabelku, który odważył się śmiać (fragm.)	wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio streszcza opowiadanie	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście konfrontuje sytuacje bohaterów z własnymi doświadczeniami	zapisuje skojarzenia z pojęciami niebo, piekło; wyjaśnia znaczenie przenośne frazeologizmów z tymi pojęciami odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym	określa działania bohaterów i ich skutki odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznаныmi tekstami kultury	uzasadnia wybór pomysłu proponuje rozwiązanie problemu
Czego oczekuje i o czy marzy niepełnosprawna Ola? Tomasz Małkowski Przeprowadzka	przypisuje bohaterom podane cechy tworzy wypowiedzi pisemne w następujących formach gatunkowych: prosta notatka rozmawia na temat niepełnosprawności	określa sytuacje, w których ujawniły się cechy bohaterów wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio (ukryte) redaguje notatkę o tekście literackim	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście określa sytuacje, w których ujawniły się cechy bohaterów uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych, mówi na temat; prezentuje własne zdanie i uzasadnia je	określa zmianę w postawie bohaterki oraz przyczyny tej zmiany odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury przedstawia postać rzeczywistą o podanych cechach	określa wartości (dzielność, praca, pomoc innym)

Czym jest tolerancja? Grzegorz Kasdepke Pan Wredzik	określa temat i główną myśl tekstu tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	wybiera słownictwo synonimiczne do tolerancja, nietolerancja określa swoje wrażenia, odczucia porównuje swoje reakcje z reakcjami bohatera	nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje) określa przejawy tolerancji i nietolerancji	odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury układa dialog na temat nietolerancji	
Dlaczego szczęśliwy? Jak nieść pomoc innym? Oscar Wilde Szczęśliwy książę Plakaty	rozwija sprawność uważnego słuchania oraz umiejętność rozumienia znaczeń dosłownych i prostych znaczeń przenośnych uczestnicząc w rozmowie, słucha z uwagą wypowiedzi innych, mówi na temat przedstawia bohatera, odpowiadając na pytania	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury prezentuje własne zdanie i uzasadnia je	notuje podczas słuchania: miejsca wydarzeń, bohaterowie wyjaśnia sens przenośny tekstu odczytuje adresata i cel plakatów poznaje teksty kultury odpowiednie dla stopnia rozwoju emocjonalnego i intelektualnego, rozpoznaje ich konwencje gatunkowe; uczy się je odbierać świadomie i refleksyjnie tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury	kształtuje świadomość istnienia w tekście znaczeń ukrytych poznaje specyfikę literackich i pozaliterackich sposobów wypowiedzi artystycznej określa wartości w tekście literackim i na plakacie (człowieczeństwo, dobroć, pomoc innym) tworzy wypowiedź z uwzględnieniem następstwa czasowego	wyjaśnia motywację bohatera z wykorzystaniem podanego słownictwa wyjaśnia znaczenie warstwy słownej i graficznej plakatu

Na wystawie. Rzeźba boskiego buntownika	korzysta z informacji zawartych w encyklopedii opisuje rzeźbę według dyspozycji	rozumie pojęcia: posąg, popiersie, płaskorzeźba wyszukuje w różnych źródłach informacje na temat Prometeusza	wyraża swój stosunek do dzieła sztuki, korzystając z podanego słownictwa dostrzega swoistość artystyczną dzieła tworzy wypowiedzi pisemne w następujących formach gatunkowych: opis przedmiotu	poznaje teksty kultury odpowiednie dla stopnia rozwoju emocjonalnego i intelektualnego, rozpoznaje ich konwencje gatunkowe; uczy się je odbierać świadomie i refleksyjnie nazywa swoje reakcje	
Jesteśmy ekspertami od mitów greckich. W świecie greckich mitów	rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi zna bohaterów poznanych mitów zna cechy mitów	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście (w tym rozpoznaje w nim prawdę lub fałsz) dzieli bohaterów mitologicznych na bogów, herosów, ludzi	uzupełnia frazeologizmy pochodzenia mitologicznego dostrzega swoistość artystyczną dzieła	wyjaśnia sens przenośny frazeologizmów pochodzenia mitologicznego	
Sprawdź się! Mit o Dedalu	określa tematykę mitu uzupełnia zdania	odróżnia fabułę od akcji wyodrębnia wydarzenia redaguje instrukcję	wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost tworzy zdania pojedyncze, odpowiadając na pytania	świadomie posługuje się różnymi formami językowymi	
Z wizytą w teatrze, kinie, muzeum... Plansza Twórca i dzieło	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru	opisuje sytuację, nazywa postaci na planszy nazywa swoje reakcje (np. wrażenia, emocje)	określa sposób zachowania odbiorców w miejscach związanych z kulturą określa naganne zachowania odbiorców	wyraża własne zdanie na temat wydarzenia kulturalnego, wykorzystując podane słownictwo	

			tworzy spójne teksty na tematy poruszane na lekcjach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanymi tekstami kultury		
Co podpowiada wyobraźnia? (Zbigniew Herbert „Pudélko zwane wyobraźnią”). Zbigniew Herbert Pudélko zwane wyobraźnią	omawia treść wiersza	wyjaśnia z znaczenie tytułu wiersza nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje) opisuje fotografię, wykorzystując podane słownictwo	dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi (tytuł) tworzy spójne teksty na tematy poruszane na lekcjach – związane z poznanymi tekstami kultury	porównuje swoje wyobrażenia z wyobrażeniami poety operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych redaguje wypowiedź na temat wiersza	uzupełnia cytaty z wiersza własnymi propozycjami
Nagrywamy słuchowisko na podstawie fragmentu „Bajek przez telefon” Gianniego Rodariego Gianni Rodari Proces przeciwko pociotkowi (fragm. książki Bajki na telefon)	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru sprawnie czyta teksty głośno i cicho	czytając głośno, wyraziście, przekazuje intencję tekstu, właściwie akcentuje wyrazy, wprowadza pauzę, stosuje odpowiednią intonację	czyta tekst cicho, przygotowując się do jego interpretacji głosowej	łuchając nagranych dźwięków, opisuje miejsca, w których można je usłyszeć, oraz nazywa kojarzone z nimi uczucia zapisuje wypowiedzi osób pasujące do sekwencji dźwięków	rozwija umiejętność wypowiadania się w mowie i w piśmie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami kultury i własnymi zainteresowaniami przygotowuje, prezentuje słuchowisko
PROJEKT Jak napisać scenariusz przedstawienia? Piszemy scenariusz przedstawienia	porządkuje ilustracje będące scenami przedstawienia nadaje tytuł sztuce teatralnej	opisuje relacje postaci dostrzega relacje między częściami składowymi wypowiedzi (tytuł)	opisuje didaskalia: miejsce akcji, rekwizyty, kostiumy tworzy plan wydarzeń (twórczy)	tworzy sztukę teatralną z podziałem na sceny stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ graficzny zgodny z	tworzy sztukę teatralną z podziałem na sceny

		operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych		wymogami danej formy gatunkowej	
Jak mówić, by być dobrze rozumianym? Podręcznik: „Warsztat aktora”. Poprawna i staranna wymowa wyrazów. Wymowa a zapis niektórych głosek. Akcent, s. 294 Joanna Papużyńska, Mowa Piasta; Żur,	na podstawie rysunku wyjaśnia, jak aktor przygotowuje się do roli operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych	rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikowania się (gest, wyraz twarzy, mimika, postawa ciała) korzysta z informacji zawartych w słowniku języka polskiego właściwie akcentuje wyrazy	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście sprawdza wymowę wyrazów w słowniku poprawnej polszczyzny pisze poprawnie pod względem ortograficznym, w tym w razie potrzeby wykorzystuje wiedzę o: różnicach w wymowie i pisowni samogłosek ustnych i nosowych, spółgłosek twardych i miękkich, dźwięcznych i bez-dźwięcznych	rozdziela wymowę staranną od potocznej rozdziela samogłoski i spółgłoski: dźwięczne - bezdźwięczne, ustne – nosowe poprawnie zapisuje wyrazy z samogłoskami nosowymi ą, ę oraz połączeniami om, on, em, en – właściwie akcentuje wyrazy	
Z wizytą w teatrze. W teatrze, Plakat teatralny, Program teatralny	odczytuje z planszy zawody związane z teatrem: aktor, reżyser, scenograf, dekorator, reżyser dźwięku, reżyser światła, sufler odczytuje informacje z programu teatralnego opisuje pracę twórców teatru opowiada o spektaklu uwzględniając: tytuł,	rozwija umiejętność poznawania dzieł sztuki; uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru wyodrębnia elementy składające się na widowisko teatralne (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakterystyka, kostiumy, rekwizyty)	poznaje teksty kultury odpowiednie dla stopnia rozwoju emocjonalnego i intelektualnego; rozpoznaje ich konwencje gatunkowe; uczy się je odbierać świadomie i refleksyjnie operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych	poznaje specyfikę literackich i pozaliterackich sposobów wypowiedzi artystycznej	rozwija umiejętność wyrażania się w mowie i w piśmie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami kultury i własnymi zainteresowaniami; dba o poprawność wypowiedzi własnych, a ich formę kształtuje odpowiednio do celu wypowiedzi

	nazwę teatru, liczbę aktów, temat sztuki układa pytania związane z treścią plakatów				
Jak powstaje film? Krzysztof Kornacki Jak powstaje film	sprawnie czyta teksty głośno i cicho ocenia film, odpowiadając na pytania	wyszukuje w tekście słownictwo filmów redaguje wypowiedź na temat filmu według podanych dyspozycji	wyodrębnia elementy dzieła filmowego (scenariusz, reżyseria, ujęcie, gra aktorska) tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanyimi tekstami kultury	tworzy słowniczek pojęć filmowych na podstawie tekstu operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych	tworzy notatkę na temat etapów powstawania filmu
Wywiad – sztuka zadawania pytań. Magiczne filmy Andrzeja Maleszki	identyfikuje osoby biorące udział w wywiadzie omawia sposób zapisu wywiadu określa temat wywiadu	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury, w tym użytkowe, oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru określa cechy wywiadu jako gatunku	poznaje teksty kultury odpowiednie dla stopnia rozwoju emocjonalnego i intelektualnego; rozpoznaje ich konwencje gatunkowe; uczy się je odbierać świadomie i refleksyjnie identyfikuje w wywiadzie części kompozycyjne: prezentacja postaci rzeczywistej, opis tematu, podsumowanie	rozwija umiejętność wypowiadania się w mowie i w piśmie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami kultury i własnymi zainteresowaniami; dba o poprawność wypowiedzi własnych, a ich formę kształtuje odpowiednio do celu wypowiedzi	inscenizuje wywiad
Poetycka opowieść o muzyce. Izabella Klebańska Nokturn; Wariacje	korzysta z informacji zawartych w encyklopedii sprawnie czyta teksty głośno i cicho	rozpoznaje środki stylistyczne: epitet, porównanie, przenośnię (uosobienie, ożywienie),	rozpoznaje w tekście literackim porównanie, przenośnię, epitet, wyraz dźwiękonaśladowczy i objaśnia ich rolę	określa znaczenie umiejętności posługiwania się słowem	świadomie posługuje się różnymi formami językowym

		wyrazy dźwiękonaśladowcze identyfikuje ożywienia w wierszu	określa przedmioty ożywieniami i uosobieniami	sprawdza znaczenie wyrazów muzycznych określa cechy wysłuchanych utworów muzycznych	
Abby w studio nagrań – ćwiczenia w czytaniu. Bobbie Pyron Abby w studio nagrań	rozumie czytany tekst rozmawia na temat swoich preferencji muzycznych redaguje opinię	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście (w tym rozpoznaje w nim prawdę lub fałsz) redaguje fragment dziennika/pamiętnika	tworzy spójne teksty na tematy poruszane na zajęciach – związane z otaczającą rzeczywistością i poznanyimi tekstami kultury przedstawia zespół muzyczny, wykorzystując informacje z tekstu	stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję i układ graficzny zgodny z wymogami danej formy gatunkowej (w tym wydziela akapity	
Co należy umieścić w ogłoszeniu? „Kto? Co? Gdzie i kiedy?”. Piszemy ogłoszenie	rozpoznaje formy gatunkowe (ogłoszenie)	odczytuje elementy ogłoszenia	określa cel ogłoszenia	określa sposób zachowania odbiorców w miejscach związanych z kulturą	tworzy wypowiedzi pisemne w następujących formach gatunkowych: ogłoszenie
Zapraszamy do świata sztuki. Sztuka przeżywania	określa temat i główną myśl tekstu określa tematykę tekstu	zapisuje dziedziny sztuki i słownictwo z nimi związane	odczytuje informacje z tekstu dziedziny sztuki	operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych	redaguje wypowiedź o swoich upodobaniach odbiorcy sztuki
Rozmawiamy o słuchowisku. Bolesław Leśmian Przygody Sindbada Żeglarza	nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje) odróżnia słuchowisko od innych przekazów	dostrzega swoistość artystyczną dzieła	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury oraz stosować odpowiednie sposoby ich odbioru	operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych redaguje opinię na temat słuchowiska	tworzy słuchowisko

Jakie informacje znajdują się w słownikach języka polskiego i wyrazów obcych? „Kwiaciarnia i studio florystyczne”. Słownik języka polskiego. Słownik wyrazów obcych	odczytuje informacje z komiksu analizuje hasła słownikowe	zdobywa świadomość języka jako wartościowego i wielofunkcyjnego narzędzia komunikacji wyjaśnia źródło (językowe) nieporozumienia dba o poprawność wypowiedzi własnych	z komiksu wyjaśnia źródło (językowe) nieporozumienia rozwija umiejętność poszukiwania interesujących go wiadomości, a także ich porządkowania korzysta z informacji zawartych w słowniku języka polskiego odczytuje wartości pozytywne i ich przeciwieństwa wpisane w teksty kultury	wyjaśnia niepoprawne nazwy własne z wykorzystaniem słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych rozwija swoją wiedzę o języku zastępuje w tekście wyrazy pochodzenia obcego wyrazami rodzimymi	
Na koncercie Fryderyka Chopina. Anna CzerwińskaRydel Geniusz muzyczny (fragm. książki Jaśnie pan Pichon)	nazywa swoje reakcje czytelnicze (np. wrażenia, emocje)	nanosi na oś czasu wydarzenia z życia Fryderyka Chopina opisuje swoje przeżycia odbiorcy muzyki	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych redaguje list gratulacyjny	określa na podstawie tekstu reakcje słuchaczy muzyki Chopina opowiada o rozwoju talentu Chopina, wykorzystując podane słownictwo i informacje na osi czasu	dokonuje przekładu intersemiotycznego utworu muzycznego
Jak zacytować czyjąś wypowiedź? Po konkursie”. Cytat	identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi (autora, narratora)	poprawnie używa znaków interpunkcyjnych: kropki, przecinka, znaku zapytania, cudzysłowu, dwukropka, znaku wykrzyknika	rozpoznaje cytaty w tekście na podstawie wyróżnień graficznych	wyjaśnia znaczenie pojęcia cytat	włącza cytaty do własnego tekstu
Ekspozycje i ekspozycje, czyli co wiemy o muzeach.	rozumie słownictwo związane z muzeum	uczy się rozpoznawać różne teksty kultury oraz	odczytuje wartości pozytywne i ich	wyraża własne zdanie na temat wartości muzeum dla zwiedzających	projektuje ekspozycję muzealną

W muzeum	opisuje ekspozycje muzealne określa cel muzeum	stosować odpowiednie sposoby ich odbioru	przeciwieństwa wpisane w teksty kultury tworzy notatkę na temat korzyści ze zwiedzania muzeów rozwija umiejętność wypowiadania się w mowie i w piśmie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami kultury i własnymi zainteresowaniami	stosuje poprawne formy fleksyjne rzeczownika muzeum	
Zrozumieć artystę i jego dzieło. Henryk Jerzy Chmielewski Tytus malarzem (fragm. komiksu Tytus, Romek i A'Tomek)	formułuje pytania do tekstu	podaje źródła informacji na określony temat układa pytania do wywiadu z malarzem	wyciąga wnioski wynikające z przesłanek zawartych w tekście (w tym rozpoznaje w nim prawdę lub fałsz)	porównuje informacje z notatki biograficznej i komiksu	

To już wiemy i potrafimy! To już wiemy i potrafimy. Spotkanie	rozumie czytany tekst identyfikuje części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, liczebnik, zaimek, przyimek, spójnik	ozpoznaje w wypowiedziach podstawowe części mowy (rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, liczebnik, zaimek, przyimek, spójnik) uzupełnia wnioski	identyfikuje zdanie pojedyncze, złożone, równoważnik zdania, wypowiedzenia oznajmujące, pytające, wykrzyknikowe rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i złożone, równoważniki zdań cytuje wyjaśnia pisownię wyrazów z ch, h, ż, rz, u, ó	odbiera teksty kultury na poziomie dosłownym i przenośnym uzasadnia użycie przecinka	
---	--	---	---	--	--

II Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

1. W szkole obowiązuje 6-stopniowa skala ocen (od 1 do 6).

2. Przedmiotowy system oceniania

Na zajęciach ocenie mogą podlegać następujące rodzaje aktywności uczniów:

- 1) **prace klasowe, sprawdziany** przeprowadza się w formie pisemnej, a ich celem jest sprawdzenie wiadomości i umiejętności ucznia z zakresu danego działu.
- a) prace klasowe planuje się na zakończenie każdego działu,
- b) przed każdą pracą klasową nauczyciel podaje jej zakres programowy,
- c) każdą pracę klasową poprzedzają lekcje powtórzeniowe, podczas których nauczyciel zwraca uwagę uczniów na najważniejsze zagadnienia z danego działu;

- 2) **kartkówki** przeprowadza się w formie pisemnej, a ich celem jest sprawdzenie wiadomości i umiejętności ucznia z zakresu programowego maksymalnie z 3 ostatnich jednostek lekcyjnych;
- a) nauczyciel nie ma obowiązku uprzedzania uczniów o terminie i zakresie programowym kartkówki,
 - b) kartkówka jest tak skonstruowana, by uczeń mógł wykonać wszystkie polecenia w czasie nie dłuższym niż 15 minut;
- 3) **odповідь ustna** obejmuje zakres programowy aktualnie realizowanego działu. Oceniając odpowiedź ustną, nauczyciel bierze pod uwagę:
- a) zgodność wypowiedzi z postawionym pytaniem,
 - b) prawidłowe posługiwanie się pojęciami,
 - c) zawartość merytoryczną wypowiedzi,
 - d) sposób formułowania wypowiedzi;
- 4) **praca domowa** jest pisemną lub ustną formą ćwiczenia umiejętności i utrwalania wiadomości zdobytych przez ucznia podczas lekcji.
- a) pisemną pracę domową uczeń wykonuje w zeszycie, w zeszycie ćwiczeń lub w formie zleconej przez nauczyciela,
 - b) przy wystawianiu oceny za pracę domową nauczyciel bierze pod uwagę samodzielność, poprawność wykonania i włożony wysiłek;
- 5) **aktywność i praca ucznia na lekcji** są oceniane, zależnie od ich charakteru, za pomocą plusów (+).
- a) uczeń może uzyskać „plus” m.in. za samodzielne wykonanie krótkiej pracy na lekcji, krótką, prawidłową odpowiedź ustną, aktywną pracę w grupie, pomoc koleżeńską na lekcji przy rozwiązywaniu problemu, przygotowanie do zajęć,
 - b) uczeń decyduje, jaką liczbę zdobytych „plusów” chce zamienić na ocenę bieżącą: 6 „plusów”= ocena celująca, 5 „plusów”- bardzo dobra, 4 - „plusy”- dobra;
- 6) **ćwiczenia praktyczne** obejmują zadania, które uczeń wykonuje podczas lekcji. Oceniając je, nauczyciel bierze pod uwagę:
- a) wartość merytoryczną,
 - b) dokładność wykonania polecenia,
 - c) staranność,
 - d) w wypadku pracy w grupie stopień zaangażowania w wykonanie ćwiczenia;
- 7) **prace dodatkowe** obejmują dodatkowe zadania dla zainteresowanych uczniów, prace projektowe wykonane indywidualnie lub zespołowo, przygotowanie gazetki ściennej, wykonanie pomocy naukowych, prezentacji itp. Oceniając ten rodzaj pracy, nauczyciel bierze pod uwagę np.:
- a) wartość merytoryczną pracy,
 - b) estetykę wykonania,
 - c) wkład pracy ucznia,
 - d) sposób prezentacji,

e) oryginalność i pomysłowość pracy;

8) **recytacja utworu** - przy ocenie recytacji bierze się pod uwagę następujące kryteria:

a) znajomość tekstu (ilość pomyłek, „zacięć”),

b) wyraźne mówienie (uczeń jest słyszany i rozumiany),

c) właściwe tempo mówienia (dostosowane do sytuacji lirycznej ukazanej w wierszu; przestrzeganie znaków interpunkcyjnych),

d) wyraziste mówienie (uczeń dostosowuje sposób mówienia do sytuacji lirycznej ukazanej w teście; głosem wyraża uczucia, zaniepokojenie, wzrusza itp.);

9) **dyktanda** - kryteria oceny dyktand ustalane są do każdego dyktanda indywidualnie w zależności od jego trudności;

10) **testy ze znajomości treści lektur**,

11) **zeszyt przedmiotowy** - przy ocenie zeszytu bierze się pod uwagę następujące kryteria:

a) systematyczność prowadzenia notatek,

b) poprawność językową i ortograficzną zapisów,

c) realizację uwag nauczyciela dotyczących prowadzenia zeszytu oraz zadań domowych,

d) czytelność, przejrzystość, estetykę.

Prace klasowe, sprawdziany i kartkówki uczniowie piszą długopisem nieścieralnym.

3. Skala oceniania prac klasowych

ocena	sprawdzian/praca klasowa
celująca	100% - 98%
bardzo dobra	97% - 91%
dobra	90% - 75%
dostateczna	74% - 50%
dopuszczająca	49% - 30%
niedostateczna	29% - 0%

4. Nieprzygotowania

W ciągu półroczna uczeń ma prawo zgłoszenia 1 nieprzygotowania do lekcji bez ponoszenia konsekwencji (nie dotyczy zapowiedzianych prac pisemnych). Nieprzygotowanie może dotyczyć braku pracy domowej, zeszytu ćwiczeń, zeszytu przedmiotowego, przyborów i pomocy szkolnych. Każde następne nieprzygotowanie zostanie odnotowane za pomocą „minusa”. Zebranie 3 minusów skutkuje otrzymaniem oceny niedostatecznej. Za każde kolejne nieprzygotowanie uczeń otrzymuje również ocenę niedostateczną.

5. Informowanie uczniów o sprawdzianach

Prace klasowe, sprawdziany są zapowiadane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem i oceniane do dwóch tygodni (sprawdziany zewnętrzne i próbne egzaminacyjne – do trzech tygodni) W jednym dniu może odbyć się tylko jeden sprawdzian/praca klasowa, w tygodniu – trzy.

6. Poprawa ocen

Uczeń może poprawić daną ocenę w ciągu 2 tygodni od jej wystawienia. Dopuszcza się jedną możliwość poprawy oceny. Formę poprawy ustala nauczyciel.

Przy wystawianiu ocen brana jest pod uwagę jedynie ocena wyższa.

7. Obowiązek uzupełnienia wiedzy w przypadku nieobecności ucznia

Uczeń nieobecny na zajęciach jest zobowiązany do uzupełnienia wiedzy z zajęć oraz braków w zeszycie przedmiotowym/ćwiczeniówce powstałych w trakcie jego nieobecności – w terminie wyznaczonym przez nauczyciela.

III Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych.

1. Uczeń może ubiegać się o podwyższenie przewidywanej oceny tylko o jeden stopień i tylko w przypadku, gdy co najmniej połowa uzyskanych przez niego ocen częściowych jest równa ocenie, o którą się ubiega, lub od niej wyższa.

2. Warunki ubiegania się o ocenę wyższą niż przewidywana:

- 1) przystąpienie do wszystkich przewidzianych przez nauczyciela form sprawdzianów i prac pisemnych;
- 2) skorzystanie ze wszystkich oferowanych przez nauczyciela form poprawy, w tym- konsultacji indywidualnych;

- 3) zaistnienie innych ważnych okoliczności uniemożliwiających uzyskanie oceny wyższej niż przewidywana przez nauczyciela (np. długotrwała choroba, sytuacja rodzinna).
3. Rodzice/opiekunowie prawni ucznia ubiegającego się o podwyższenie oceny składają pisemny wniosek z uzasadnieniem do nauczyciela przedmiotu, w ciągu 3 dni od wystawienia przewidywanych ocen rocznych.
4. W przypadku spełnienia przez ucznia wszystkich warunków, nauczyciel przedmiotu wyraża zgodę na przystąpienie do poprawy oceny.
5. W przypadku niespełnienia któregośkolwiek z warunków, wniosek zostaje odrzucony, a nauczyciel odnotowuje na nim przyczynę jego odrzucenia. O zaistniałym fakcie informuje ucznia i rodziców/prawnych opiekunów.
6. Uczeń spełniający wszystkie warunki najpóźniej na tydzień przed klasyfikacyjnym posiedzeniem Rady Pedagogicznej przystępuje do przygotowanego przez nauczyciela przedmiotu dodatkowego sprawdzianu;
7. O formie i terminie nauczyciel przedmiotu informuje na piśmie osoby zainteresowane.
8. Sprawdzian może mieć formę:
- 1) pisemną
 - 2) ustną
9. Sprawdzian obejmuje wymagania edukacyjne na stopień, o który ubiega się uczeń.
10. Sprawdzian przeprowadza i ocenia nauczyciel, który wystawił ocenę przewidywaną. Podczas sprawdzianu może być obecny wychowawca lub inny nauczyciel tego samego przedmiotu.
11. Sprawdzian, oceniony zgodnie z przedmiotowym systemem oceniania, zostaje dołączony do dokumentacji nauczyciela przedmiotu.
12. Poprawa oceny rocznej może nastąpić jedynie w przypadku, gdy sprawdzian został zaliczony na ocenę, o którą ubiega się uczeń lub ocenę wyższą.

13. Ostateczna ocena roczna nie może być niższa od oceny proponowanej, niezależnie od wyników sprawdzianu, do którego przystąpił uczeń w ramach poprawy.

14. Jeżeli uczeń nie przystąpi do sprawdzianu w wyznaczonym terminie z przyczyn nieusprawiedliwionych, traci prawo do ubiegania się o podwyższenie oceny.

15. W przypadku nieobecności usprawiedliwionej, nauczyciel wyznacza dodatkowy termin poprawy z uwzględnieniem czasu, o którym mowa w ust. 7.

16. Ocenę uzyskaną przez ucznia w trakcie sprawdzianu uznaje się za ostateczną roczną ocenę klasyfikacyjną z danych zajęć edukacyjnych z wyjątkiem niedostatecznej rocznej oceny klasyfikacyjnej, która może być zmieniona w wyniku egzaminu poprawkowego.

Opracował zespół nauczycieli języka polskiego